

Bruxelles, 26.8.2020
COM(2020) 285 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

**Îndeplinirea angajamentelor politice ale UE
în materie de securitate alimentară și nutrițională
Al patrulea raport bienal**

{SWD(2020) 85 final}

1. INTRODUCERE

Prezentul document reprezintă cel de al patrulea raport care evidențiază progresele înregistrate de UE și de statele sale membre în ceea ce privește punerea în aplicare a angajamentelor lor politice comune în materie de securitate alimentară și nutrițională¹. Acesta este însoțit de un document de lucru al serviciilor Comisiei (SWD) care cuprinde informații suplimentare referitoare la analiză și studiile de caz.

Raportul se concentrează asupra principalelor evoluții ale politicilor și analizează tendințele financiare ale plăților² și evaluarea priorităților în materie de politici. Acesta evidențiază, de asemenea, rezultatele și progresele înregistrate de UE și de statele sale membre în ceea ce privește cele două domenii de interes tematice identificate de Consiliu în 2018: (i) responsabilizarea femeilor pentru securitate alimentară și nutriție și (ii) crearea de locuri de muncă în mediul rural. Acesta conchide prin a evidenția importanța a opt orientări în materie de politică.

Raportul cuprinde exemple privind modul în care UE și statele sale membre și-au intensificat acțiunile privind securitatea alimentară și nutrițională și agricultura durabilă.

2. EVOLUȚIILE POLITICE LA NIVEL GLOBAL ȘI EUROPEAN

După decenii de declin, fenomenele foametei și malnutriției sunt din nou în creștere începând din 2015. În 2018, s-a estimat că 821 de milioane de persoane sunt subnutrite³. În plus, atunci când prevalența insecurității alimentare moderate și severe este cumulată, se estimează că 26,4 % din populația lumii (aproximativ 2 miliarde de persoane) este afectată de insecuritate alimentară și peste 135 de milioane de persoane din 55 de țări s-au confruntat cu foamete acută care necesită asistență alimentară, nutrițională și de subzistență urgentă⁴. Această creștere este cauzată în mare parte de conflicte, dezastre naturale și schimbări climatice. Dacă tendințele actuale continuă, acest lucru ar pune în pericol nu numai obiectivul de dezvoltare durabilă (ODD) 2 (Fără foamete), ci și toate ODD până în anul 2030.

În 2018, Consiliul UE și-a exprimat îngrijorarea cu privire la securitatea alimentară și nutrițională la nivel global, ca răspuns la cifrele deja alarmante și în urma celor mai recente rapoarte referitoare la punerea în aplicare a angajamentelor politice ale UE în materie de securitate alimentară și nutrițională, precum și la Planul de acțiune pentru nutriție al Comisiei⁵. Consiliul a invitat Comisia să își mențină și să își intensifice eforturile de realizare a ODD 2 și, prin urmare, să inverseze tendințele actuale.

În perioada de raportare, UE și statele sale membre au avut o contribuție semnificativă la îmbunătățirea securității alimentare la nivel mondial prin amplexarea finanțării sale, precum și prin susținerea și promovarea aspectelor esențiale în materie de guvernare.

¹ Un cadru de politică al UE în vederea sprijinirii țărilor în curs de dezvoltare în eforturile acestora de a răspunde provocărilor pe care le ridică securitatea alimentară, COM(2010)127.

² Partea financiară a prezentului raport și documentul de lucru al serviciilor Comisiei care îl însoțește acoperă perioada de până în anul 2018 inclusiv (din motive metodologice/de comparabilitate); experiența acumulată include, de asemenea, anul 2019.

³ State of Food and Agriculture in the World (Situația globală a alimentației și a agriculturii) (2019).

⁴ Surse: Global Report on Food Crises (Raport global privind crizele alimentare) (2020) publicat la 21.4.2020.

⁵ Concluziile Consiliului (14283/18) din 26 noiembrie 2018.

În 2018, UE și statele sale membre s-au axat pe punerea în aplicare a Consensului european privind dezvoltarea din iunie 2017⁶. Consensul stabilește o abordare comună în ceea ce privește cooperarea internațională și politica de dezvoltare, precum și modul în care acțiunea externă a UE poate contribui la punerea în aplicare cu succes a Agendei pentru 2030 privind dezvoltarea durabilă. Recunoscând faptul că securitatea alimentară și nutrițională constituie o provocare majoră la nivel mondial, acesta identifică agricultura durabilă și pescuitul durabil ca fiind factori-cheie în lupta împotriva sărăciei și a adâncirii inegalităților. Acesta reamintește, de asemenea, UE și statelor sale membre să depună eforturi în direcția eradicării foametei și a tuturor formelor de malnutriție.

La nivel mondial, eforturile UE și ale statelor sale membre au continuat: (i) să consolideze guvernanta în materie de securitate alimentară și nutrițională, inclusiv prin intermediul Comitetului pentru securitatea alimentară mondială și al mișcării Îmbunătățirea nutriției (Scaling-Up Nutrition – SUN); și (ii) să promoveze un nou mecanism global de coordonare pentru a pune capăt crizelor alimentare. Prin sprijinul său pentru „Rețeaua globală împotriva crizelor alimentare”, UE a continuat să joace un rol principal și să își îndeplinească angajamentul de a acționa la nivel multilateral în vederea consolidării legăturii dintre aspectele umanitare, de dezvoltare și de pace (prioritatea 6). Această abordare integrată a crizelor reunește toți actorii-cheie și promovează în mod activ coordonarea și colaborarea pe teren. Raportul global anual privind crizele alimentare reunește 16 instituții importante la nivel mondial și regional în cadrul Rețelei de informații privind securitatea alimentară și este în prezent recunoscut pe scară largă ca fiind referința pentru o analiză bazată pe consens a crizelor alimentare. În 2018, Rețeaua globală a organizat conferința „Alimentație și agricultură în momente de criză” (Food and agriculture in times of crisis), care a avut loc la începutul anului 2019, la Bruxelles.

În cadrul efortului global de combatere a malnutriției, UE s-a implicat activ în chestiunea subnutriției, în special în ceea ce privește prevenirea subdezvoltării copiilor. Comisia s-a angajat să mobilizeze 3,5 miliarde EUR până în 2020 pentru a reduce numărul copiilor subdezvoltați din țările partenere cu cel puțin 7 milioane până în 2025. În concluziile sale din 26 noiembrie 2018, Consiliul a recunoscut eforturile Comisiei de a onora angajamentele UE și de a mobiliza toate sectoarele relevante în scopul sprijinirii agendei nutriționale la nivel mondial și la nivelul țărilor partenere. Al patrulea raport intermediar privind *planul de acțiune al UE privind nutriția*, publicat în 2019⁷, a confirmat că investițiile Comisiei în domeniul nutriției au fost pe cale de îndeplinire angajamentul politic al UE. În 42 de țări partenere, prevalența subdezvoltării a scăzut de la 39,2 % în 2012 la 34,9 % în 2019. Pe baza tendințelor actuale, retardul de creștere va fi evitat pentru un număr estimat de 4,7 milioane de copii în aceste țări. Angajamentul de a aloca 3,5 miliarde EUR până în 2020 a fost îndeplinit înainte de termen în 2019.

În conformitate cu Planul de acțiune al UE pentru egalitatea de gen II (GAP II), eforturile au continuat să aibă o abordare transformațională a îmbunătățirii egalității de gen. Este pe deplin recunoscut rolul esențial pe care îl joacă femeile în cadrul lanțurilor valorice agroalimentare, în gestionarea resurselor naturale și în asigurarea securității alimentare și nutriționale.

⁶ https://www.consilium.europa.eu/media/24004/european-consensus-on-development-2-june-2017-clean_final.pdf

⁷ 11850/19.

Numărul de contracte care iau în considerare dimensiunea de gen a crescut de la 37 % în 2014 la 57 % în 2018⁸.

În cadrul summitului „O singură planetă” (One Planet Summit) din 2017, UE s-a angajat să acorde 270 de milioane EUR pentru a sprijini rezistența la schimbările climatice și inovarea în domeniul agriculturii pentru o transformare rurală durabilă. Beneficiind de sprijin financiar din partea Franței, Comisia a demarat inițiativa DeSIRA⁹ pentru a consolida legătura dintre cercetare și inovare în cadrul sistemelor alimentare rezistente la schimbările climatice și pentru a culege date în sprijinul politicilor din țările cu venituri mici și medii. DeSIRA sprijină proiecte de cercetare și inovare din Africa, Asia și America Latină și consolidează capacitățile de cercetare și guvernanta pentru actorii-cheie de la nivel național, regional și mondial. Această inițiativă are trei piloni principali: 1) Cercetare și inovare în domeniul sistemelor agricole și alimentare; 2) Infrastructură de cercetare favorabilă inovării și 3) Cunoștințe și dovezi pentru susținerea elaborării de politici. Din 2018, peste 40 de proiecte au fost adoptate în peste 31 de țări, iar șase state membre¹⁰ au alocat fonduri suplimentare inițiativei DeSIRA pentru a consolida sinergiile cu portofoliile lor bilaterale și multilaterale de cercetare și inovare în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale.

Parteneriatul UE-Africa privind cercetarea și inovarea în domeniul securității alimentare și nutriționale și a agriculturii durabile pune în aplicare o foaie de parcurs UE-Uniunea Africană (2016-2020), convenită de comun acord. Până la sfârșitul anului 2020, o finanțare de ordinul a 190 de milioane EUR va fi fost mobilizată în cadrul programului Orizont 2020, prin intermediul schemei de granturi pentru cercetare aferente Uniunii Africane și al unui program comun de finanțare (LEP-AGRI ERANet) din 10 state membre ale UE și 9 state membre ale Uniunii Africane. În total, sunt finanțate aproximativ 100 de proiecte¹¹.

Două evenimente au consolidat cooperarea dintre Uniunea Africană și UE. Conferința ministerială a Uniunii Africane și UE din 2019 a convenit asupra a 10 puncte de acțiune, inclusiv instituirea Rețelei panafricane pentru analiza economică a politicilor (PANAP), dedicată schimbului de cunoștințe privind analiza impactului politicilor în țările din Africa Subsahariană. Dialogul la nivel înalt în materie de politici dintre Uniunea Africană și UE din 2019 pe tema științei, tehnologiei și inovării își propune să utilizeze mai bine rezultatele cercetării și să le transpună în produse și procese care sporesc producția de alimente de înaltă calitate cu factori de producție adecvați, consolidează creșterea veniturilor și promovează dezvoltarea rurală în ambele regiuni.

UE și statele sale membre au înregistrat progrese în ceea ce privește consolidarea legăturii dintre micii agricultori și întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) și direcționarea investițiilor acestora către crearea de oportunități de angajare în rurale, în special pentru tineri și femei. În 2018, a fost adoptată o Comunicare privind o nouă Alianță Africa-Europa pentru investiții și locuri de muncă sustenabile¹², cu scopul de a crea locuri de muncă și de a promova dezvoltarea durabilă și incluzivă. De asemenea, a fost instituit un Grup operativ pentru Africa rurală, pentru a stimula crearea de locuri de muncă în agricultură și în sectorul agroalimentar. Principalele instrumente ale UE de încurajare a investițiilor în Africa (inclusiv

⁸ Studiu privind realizările UE în materie de securitate alimentară și nutrițională și de agricultură durabilă 2014-2018 (Study on EU Achievements in Food and Nutrition Security and Sustainable Agriculture), p. 27.

⁹ Programul de inovare inteligentă din punctul de vedere al dezvoltării prin cercetare în agricultură.

¹⁰ Franța, Germania, Italia și Țările de Jos au oferit cofinanțare cu numerar inițiativei DeSIRA prin intermediul departamentelor pentru afaceri externe sau al agențiilor de dezvoltare ale acestora; Spania și Belgia au oferit cofinanțare în natură, dar cuantificată, prin intermediul agențiilor lor de dezvoltare.

¹¹ https://library.wur.nl/WebQuery/leap4fnssa-projects?q=*.

¹² COM(2018) 643 final din 12.9.2018.

prin mobilizarea altor surse de finanțare pentru dezvoltarea agriculturii) sunt Planul de investiții externe și Fondul fiduciar pentru Africa.

În ceea ce privește coordonarea multilaterală, Comisia și cinci state membre¹³ continuă în calitate de membri ai consiliului de administrație al Platformei mondiale a donatorilor pentru dezvoltare rurală (GDPRD). În cadrul GDPRD, UE s-a angajat ferm în Grupul de lucru al donatorilor la nivel mondial privind terenurile. UE și 28 de parteneri s-au angajat să intensifice coordonarea și schimbul de cunoștințe cu privire la programele de guvernare funciară și sprijină în comun soluții la problemele legate de terenuri în cadrul proceselor de elaborare de politici. În 2018, UE a adoptat un program privind guvernarea funciară¹⁴ care urmărește să stimuleze investițiile în terenuri pentru a crește productivitatea agricolă și dezvoltarea durabilă.

3. FINANȚARE ȘI PROGRESE

Această secțiune oferă o descriere succintă a plăților privind securitatea alimentară și nutrițională din partea UE și a statelor sale membre, precum și a celor mai recente progrese înregistrate în ceea ce privește criteriile de performanță ale priorităților politice.

Plăți¹⁵

Începând din 2012, asistența oficială totală pentru dezvoltare (AOD) a UE și a statelor sale membre pentru securitatea alimentară și nutrițională a crescut constant, ajungând la 5 027 de milioane EUR în 2018 – o creștere de 19,7 % față de 2016. Aceasta a reprezentat 8,1 % din totalul fluxurilor AOD în 2018, cel mai înalt nivel din 2012.

Din perspectiva elaborării de politici, plățile la nivel de țară au continuat să reprezinte cea mai mare proporție de AOD începând din 2012, ceea ce reprezintă 66 % în 2018. Proporția de plăți la nivel regional a fost stabilă în 2018, în comparație cu 2016, însă volumul acestora aproape s-a triplat din 2012. Atingând nivelul record de 1 miliard EUR, cheltuielile cu inițiativele globale și cu livrarea de bunuri publice globale au crescut în 2018, după o ușoară scădere în 2014 și 2016.

În 2018, regiunea africană subsahariană a rămas cel mai mare beneficiar al sprijinului acordat pentru securitatea alimentară și nutrițională, primind aproximativ jumătate din totalul plăților. Cota comună din fondurile pentru securitatea alimentară și nutrițională alocate Americii de Centrale și de Nord și Americii de Sud a fost destul de stabilă din 2012, fluctuând în jurul valorii de 6 %. Deși sprijinul acordat pentru securitatea alimentară și nutrițională în țările din

¹³ Finlanda, Franța, Germania, Italia și Țările de Jos.

¹⁴ Anexa 1 la Programul anual de acțiune pentru 2018, Decizia C(2018) 8063 final a Comisiei.

¹⁵ În întreaga UE și în statele sale membre există diferite metodologii de raportare. Cifrele raportate aici reflectă metodologia specifică pentru acest exercițiu și exclud fluxurile de ajutoare umanitare. Datele includ instituțiile UE și doar zece state membre, care reprezintă 91,2 % din totalul fluxurilor de asistență oficială pentru dezvoltare (AOD) ale instituțiilor UE și ale celor 28 de state membre în 2018. Metodologia detaliată este prezentată în documentul de lucru al serviciilor Comisiei anexat la prezentul raport. Ca și în cazul rapoartelor anterioare, acest al patrulea raport (publicat în 2020) prezintă cele mai recente cifre oficiale disponibile, în acest caz pentru 2018. Prezentul raport include, de asemenea, proiecte mai mici (sub 100 000 EUR), care conduc la o creștere a numărului de proiecte luate în calcul. Însă chiar și fără această schimbare metodologică, anul 2018 prezintă o creștere semnificativă a numărului de proiecte și a sumelor plătite în comparație cu 2016, de la 3 462 la 3 928. Totuși, aceste proiecte mai mici au reprezentat doar 2,4 % din totalul plăților privind securitatea alimentară și nutrițională în 2018.

vecinătate a crescut din 2012, acesta reprezintă încă o mică parte din totalul plăților pentru securitatea alimentară și nutrițională (în medie 6,7 % pe an).

Numeroase activități au fost sprijinite în 2018, în special în ceea ce privește dezvoltarea agricolă durabilă, asistența alimentară, dezvoltarea rurală, alimentația de bază și cercetarea agricolă, care au reprezentat aproximativ jumătate din finanțarea totală¹⁶.

Tabelul 1: Distribuția geografică a ajutorului acordat de UE și de statele sale membre pentru securitatea alimentară și nutrițională în 2012, 2014, 2016 și 2018. În milioane EUR și cotă procentuală¹⁷

Zonă geografică	2012	2012, în %	2014	2014, în %	2016	2016, în %	2018	2018, în %	Total	Total, în %
Africa Subsahariană	1 440	42,8	1 650	45,1	2 242	53,4	2 463	49,0	7 795	48,0
Asia Pacific și Oceania	622	18,5	559	15,3	521	12,4	659	13,1	2 361	14,5
Orientul Mijlociu	12	0,3	54	1,5	40	0,9	64	1,3	169	1,0
Vecinătate	98	2,9	273	7,4	312	7,4	405	8,0	1 088	6,7
America de Nord, Centrală și de Sud	232	6,9	225	6,2	285	6,8	289	5,8	1 031	6,3
Regional și nespecificat	962	28,6	898	24,5	800	19,1	1 148	22,8	380	23,4
Toate regiunile	3 366	100	3 659	100	4 200	100	5 027	100,0	16 251	100

Tabelul 2 oferă o imagine de ansamblu asupra asistenței acordate pentru securitatea alimentară și nutrițională pentru prioritățile politice ale UE. Plățile pentru „reziliența și mijloacele de subsistență ale micilor proprietari” (prioritatea 1) au constituit cea mai mare parte a fluxurilor totale în materie de securitate alimentară și nutrițională. Sprijinul pentru „mecanismele de protecție socială pentru securitatea alimentară și nutrițională” (prioritatea 4) a scăzut ușor în comparație cu 2016. În schimb, UE și statele sale membre și-au sporit considerabil sprijinul pentru consolidarea rezilienței la nivel individual și la nivel de țară (prioritățile 1 și 6), alocând 62 % din creșterea netă începând cu 2016. În ansamblu, creșterea netă semnificativă a plăților totale pentru securitatea alimentară și nutrițională în 2018 s-a datorat faptului că au fost puse în aplicare mai multe programe, iar sprijinul mediu a fost mai mare.

Capacitarea femeilor și a fetelor și promovarea egalității de gen au fost integrate tot mai mult în programele în materie de securitate alimentară și nutrițională. Tabelul 2 indică faptul că

¹⁶ Sectoare definite în conformitate cu clasificarea sectorială CAD a OCDE.

¹⁷ Regiunile se referă la clasificarea regională CAD a OCDE. Vecinătate se referă la țările partenere în cadrul politicii europene de vecinătate (PEV) și la alte câteva țări candidate și potențial candidate. Numerele din tabelele 1 și 2 sunt rotunjite.

acest obiectiv a reprezentat o proporție semnificativă (64 %) din totalul sprijinului acordat pentru securitatea alimentară și nutrițională în 2018 (în creștere de la 53 % în 2016). S-a observat o tendință similară în ceea ce privește obiectivele de mediu, 51 % din plățile privind securitatea alimentară și nutrițională vizând adaptarea la schimbările climatice și/sau atenuarea acestora. Investițiile în cercetare în sectoarele legate de securitatea alimentară și nutrițională au rămas relativ stabile: 10 % în 2018 față de 12 % în 2016. În plus, inițiativele de dezvoltare a securității alimentare și nutriționale din 2018 au adus beneficii mai multor parteneri (130 de țări beneficiare).

Tabelul 2: Progresele realizate în raport cu prioritățile politice¹⁸

Criterii de performanță	Număr de programe				Sprijin primit, în milioane EUR				Număr de țări				
	2012	2014	2016	2018	2012	2014	2016	2018	2012	2014	2016	2018	
1. Îmbunătățirea rezilienței și a mijloacelor de subsistență a micilor agricultori	1 560	1 822	1 863	4 471	2 022	2 137	2 120	2 377	108	103	108	126	
2. Sprijinirea guvernantei eficiente	410	588	632	1 160	395	535	698	802	84	92	87	97	
3. Sprijinirea agriculturii regionale și a securității alimentare și nutriționale	98	188	228	333	151	191	226	409					
4. Consolidarea mecanismelor de protecție socială pentru securitatea alimentară și nutrițională	94	102	123	124	209	133	254	238	40	40	44	48	
5. Îmbunătățirea alimentației	278	341	455	935	467	504	638	683	63	64	71	92	
6. Îmbunătățirea coordonării actorilor umanitari și din domeniul dezvoltării pentru a spori reziliența	63	148	161	423	122	159	265	517	18	37	37	70	
Total	2 503	3 189	3 462	7 446	3 366	3 659	4 200	5 027			114	130	
Din care...													
Programe de cercetare	149	154	463	1 189	(16 %)	379	300	493	491	(10 %)	69	92	(71 %)
Programe care iau în considerare dimensiunea de gen			1 879	4 251	(57 %)			2 404	3 382	(67 %)	97	114	(88 %)
<i>Obiectiv principal</i>			155	575	(8 %)			171	168	(3 %)	51	77	(59 %)
<i>Obiectiv semnificativ</i>			1 724	3 676	(49 %)			2 233	3 214	(64 %)	97	113	(87 %)
Programele de adaptare la schimbările climatice			1 344	2 976	(40 %)			1 826	2 407	(48 %)	95	116	(89 %)
<i>Obiectiv principal</i>			308	691	(9 %)			342	381	(8 %)	67	93	(72 %)
<i>Obiectiv semnificativ</i>			1 036	2 285	(31 %)			1 484	2 026	(40 %)	91	100	(77 %)
Programele de atenuare a schimbărilor climatice			598	1 315	(18 %)			693	946	(19 %)	89	108	(83 %)
<i>Obiectiv principal</i>			82	192	(3 %)			75	85	(2 %)	40	56	(43 %)

¹⁸ Datele includ UE și doar zece state membre. În ceea ce privește metodologia detaliată, a se vedea documentul de lucru al serviciilor Comisiei anexat la prezentul raport.

<i>Obiectiv semnificativ</i>	516	1 123	(15 %)	618	861	(17 %)	86	105	(81 %)
------------------------------	-----	-------	--------	-----	-----	--------	----	-----	--------

Progresele realizate în ceea ce privește prioritățile politice

Această secțiune include o prezentare generală a activităților întreprinse în sprijinul celor șase priorități politice în materie de securitate alimentară și nutrițională. Informații mai detaliate și exemple specifice sunt prezentate în documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește prezentul raport.

Prioritățile politice 1 și 6 „Îmbunătățirea rezilienței și a mijloacelor de subsistență a micilor agricultori” și „Îmbunătățirea coordonării actorilor umanitari și din domeniul dezvoltării pentru a spori reziliența” rămân partea cea mai importantă a portofoliului de cooperare pentru dezvoltare al UE și al statelor sale membre. Acest sprijin abordează tot mai mult dinamica socioeconomică, de mediu și de securitate care stă la baza unor sisteme alimentare durabile, reziliente și sănătoase. Dezvoltarea unor astfel de sisteme alimentare ar trebui să consolideze dezvoltarea rurală durabilă și să prevină crizele alimentare. UE și-a intensificat sprijinul pentru Rețeaua globală împotriva crizelor alimentare, care joacă un rol esențial în transformarea sistemelor agroalimentare, punând accentul pe informații bazate pe consens, pe investiții strategice mobilizate, precum și pe acțiuni coordonate și integrate în cadrul legăturii dintre aspectele umanitare, de dezvoltare și de pace.

Prioritățile politice 2 și 3: UE și statele sale membre au investit în *gubernanță funciară* în aproximativ 40 de țări și au crescut considerabil *investițiile responsabile în întreprinderile agricole*, în special prin combinarea inițiativelor pentru lanțuri valorice agroalimentare durabile. De asemenea, UE a dezvoltat un pescuit și o acvacultură sustenabile, acordând o atenție deosebită activităților de pescuit la scară mică datorită potențialului lor de a genera beneficii economice și sociale, în special pentru femei. În plus, UE și statele sale membre și-au intensificat sprijinul pentru *gubernanța și arhitectura globală pentru cercetarea și inovarea în domeniul agricol* și au consolidat în mod semnificativ capacitățile de cercetare la nivel de țară pentru inovare în cadrul sistemelor naționale de cunoștințe și inovare în domeniul agriculturii.

Prioritatea politică 4: Sprijinul UE pentru *mecanismele de protecție socială* a rămas la același nivel – 237 de milioane EUR în 2018. UE a elaborat un pachet de orientări care include principii directe, lecții învățate și practici promițătoare pentru sprijinirea programelor de protecție socială în situații de șocuri și crize prelungite¹⁹.

În cadrul **priorității politice 5**, UE și-a îndeplinit deja angajamentul, în 2019 (cu un an înainte de termen), de a investi 3,5 miliarde EUR în *nutriție* până în 2020, intensificându-și eforturile pentru a analiza modul în care asistența sa contribuie la evitarea retardului de creștere. UE și statele sale membre continuă să consolideze *gubernanța și mecanismele de responsabilizare la nivel mondial* și să abordeze forme multiple de malnutriție în programele lor de sprijin, în vederea atingerii obiectivului de reducere a retardului de creștere la nivel mondial până în 2025.

Tabelul 3: Exemple de proiecte cu rezultate notabile

Prioritatea politică 1	Țările de Jos sprijină proiectul <i>Projet d'Appui à la Production Agricole au Burundi (PAPAB)</i> prin aplicarea abordării PIP (<i>Plan Intégré Paysan</i>). Pe baza unui plan de afaceri pentru exploatarea agricolă, micii producători de alimente pot investi mai mult în gestionarea fertilității solului, în reziliența sistemelor agricole și, astfel, în creșterea securității alimentare. Prin această
-------------------------------	---

¹⁹ <https://europa.eu/capacity4dev/sp-nexus/documents>.

	<p>abordare, 37 400 de gospodării și-au sporit în mod evident productivitatea și veniturile, în timp ce 18 700 de hectare de teren agricol sunt gestionate într-un mod mai durabil. Un alt program olandez <i>Geodata for Agriculture and Water – G4AW</i> („Geodate pentru agricultură și apă”) utilizează date obținute prin satelit pentru a îmbunătăți securitatea alimentară. Implicând 23 de proiecte din 14 țări, obiectivul este de a ajunge la 4,5 milioane de mici agricultori până în 2022.</p> <p>În 2018, Irlanda a eliberat 13 soiuri noi și îmbunătățite de leguminoase, cereale, rădăcinoase și tuberculi în Malawi, inclusiv fasole bio-îmbogățită cu fier și zinc, precum și un soi de cartof dulce cu pulpă portocalie bogat în vitamina A.</p>
Prioritatea politică 2	Finlanda desfășoară proiectul <i>Responsible and Innovative Land Administration</i> („Administrare funciară responsabilă și inovatoare”) în Etiopia pentru dezvoltarea Sistemului național de informații funciare rurale care gestionează toate datele privind intabularea terenurilor și tranzacțiile legate de terenuri (moștenire, divorț, donație etc.). Până în 2019, fuseseră înregistrate 14,5 milioane de parcele.
Prioritatea politică 3	Germania a finanțat proiectul regional <i>Agricultural Technical Vocational Education and Training for Women</i> („Educație și formare profesională tehnică agricolă pentru femei”), care promovează dezvoltarea competențelor femeilor în sectorul agricol. Aceasta a pus în aplicare proiectul împreună cu Agenția Uniunii Africane pentru Dezvoltare (AUDA-NEPAD) în șase țări: Benin, Burkina Faso, Ghana, Kenya, Malawi și Togo.
Prioritatea politică 4	Sprijinul Regatului Unit ²⁰ pentru sistemele de protecție socială din 23 de țări în curs de dezvoltare a ajutat persoanele sărace și vulnerabile să creeze mijloace de subsistență mai productive și mai rezistente. Regatul Unit a sprijinit, de asemenea, guvernele să dezvolte sisteme de reacție la șocuri, inclusiv prin programe care furnizează transferuri de numerar în țări precum Kenya și Etiopia. În urma unor fenomene meteorologice extreme, cum ar fi secetele și inundațiile, aceste programe au ajutat oamenii să obțină suficiente alimente, reducând foametea și riscul de foamete.
Prioritatea politică 5	Proiectul Italiei intitulat <i>SA.NI – Food Security, Nutrition and Hygiene for Equatorial band’s communities in South Sudan</i> („SA.NI – Siguranță alimentară, nutriție și igienă pentru comunitățile regiunii ecuatoriale din Sudanul de Sud”) a asigurat accesul la apă pentru 1 550 de persoane, precum și programul de formare „Safe Water Champion” pentru 450 de femei și servicii prenatale pentru 5 000 de femei însărcinate și/sau care alăptează.
Prioritatea politică 6	UE a finanțat proiectul <i>Rapid City Profiling Towards Early Recovery in Yemen</i> („Profilare urbană rapidă către o redresare timpurie în Yemen”) pentru a direcționa și a coordona mai bine investițiile în domeniul umanitar, al redresării și al dezvoltării și pentru a consolida reziliența părților interesate și a populațiilor afectate din anumite orașe aflate în conflict.

²⁰ În perioada analizată în prezentul raport, Regatul Unit era membru al Uniunii Europene.

Programarea comună

UE și statele sale membre au înregistrat progrese semnificative în ceea ce privește programarea comună. Această abordare a fost adoptată în 23 de țări iar punerea sa în aplicare a fost inițiată. Pentru a sprijini acest proces, UE a elaborat noi orientări și documente de orientare în materie de programare comună pentru statele fragile și afectate de conflicte, precum și pentru țările în curs de dezvoltare și țările cu venituri medii mai avansate²¹. De asemenea, în Cambodgia și Uganda au fost organizate două evenimente de învățare reciprocă la nivel mondial în decembrie 2018 și, respectiv, noiembrie 2019. Ambele evenimente au reunit o gamă largă de reprezentanți ai țărilor partenere, ai UE și reprezentanți din 16 state membre care au identificat măsuri și instrumente practice pentru a formaliza abordările comune și a spori impactul, vocea și vizibilitatea UE la nivel de țară.

Caseta 1: Programarea comună a UE în Bolivia

Bolivia s-a numărat printre primele țări care au inițiat procesul de programare comună cu UE, opt state membre și Elveția. Strategia europeană comună pentru perioada 2017-2020 este aliniată la Agenda patriotică pentru 2025 a Boliviei și cu planul de dezvoltare economică și socială pentru perioada 2016-2020. Programarea comună a încurajat colaborarea și coordonarea într-o serie de sectoare din cadrul grupului UE+. În ceea ce privește securitatea alimentară și nutrițională, s-a dovedit că dialogul periodic și activitățile comune constituie stimulente esențiale pentru a reuni partenerii UE de la programarea comună la punerea în aplicare comună.

Caseta 2: Programarea comună a UE în Madagascar

În 2018, UE, Germania și Franța au inițiat procesul de programare comună și au elaborat o analiză comună. În urma alegerilor prezidențiale din ianuarie 2019, care au marcat prima alternanță politică a puterii în țară, guvernul malgaș a elaborat *Planul de urgență Madagascar pentru perioada 2019-2023*, care ar trebui să stabilească strategia pentru programarea comună planificată în 2020. Partenerii UE au pus tot mai mult în aplicare proiecte și programe comune în toate sectoarele. Această colaborare extinsă a îmbunătățit sincronizarea și complementaritatea intervențiilor – inclusiv în ceea ce privește sprijinul acordat societății civile. În ceea ce privește securitatea alimentară și nutrițională, cultura *unei mai bune colaborări* a accelerat în mod clar progresele în materie de punere în aplicare comună și a permis un dialog politic structurat cu guvernul pe diferitele platforme de coordonare.

4. RAPORTAREA REZULTATELOR

Natura multidimensională a chestiunilor legate de securitatea alimentară și nutrițională, diversitatea proiectelor, diferitele sisteme și canale de punere în aplicare, obiectivele specifice ale politicilor de dezvoltare și practicile statistice individuale ale statelor membre, toate constituie o provocare pentru raportarea indicatorilor agregați standard care prezintă impact

²¹ <https://europa.eu/capacity4dev/joint-programming/highlights?page=1>.

pe teren. Cu toate acestea, UE și statele sale membre își intensifică eforturile de armonizare pentru Eurostat și rapoartele privind ODD²².

Tabelul 4 prezintă rezultate cuantificate cu privire la câteva teme selectate, și anume asistența pentru persoanele afectate de insecuritatea alimentară, nutriție, gestionarea durabilă în ecosistemele agricole și pastorale și sprijinirea micilor agricultori pentru a crește producția durabilă și pentru a îmbunătăți accesul la piețe, terenuri și finanțare. Cu toate acestea, ar trebui să se manifeste prudență în efectuarea oricăror comparații, deoarece metodele de calcul pot diferi de la o țară la alta, iar tabelul nu oferă o imagine completă a eforturilor depuse în fiecare domeniu, ci doar ceea ce a fost luat în calcul prin intermediul instrumentelor disponibile.

Tabelul 4: Realizările și impactul pe teren

Austria	În perioada 2017-2018, 1 327 983 de mici fermieri au beneficiat de măsurile finanțate de Agenția de dezvoltare din Austria, care au fost concepute pentru a crește producția agricolă durabilă și/sau pentru a îmbunătăți accesul la terenuri și la alte resurse naturale, la servicii financiare și/sau la piețe. Dintre aceștia, 399 217 au fost afectați de lipsa de securitate alimentară.
Comisia Europeană (2013-2018)	17 787 000 de femei la vârsta de reproducere și copii cu vârsta de sub cinci ani au beneficiat de programe legate de nutriție, dintre care 1 381 000 erau afectate de insecuritate alimentară (2018); 26 197 000 de persoane afectate de insecuritate alimentară au primit asistență din partea UE; pe 4 152 000 ha au fost aplicate practici de gestionare durabilă a terenurilor; 6 985 000 de mici agricultori au beneficiat de măsuri sprijinite de UE, concepute pentru a crește producția durabilă a acestora, accesul la piețe și/sau securitatea terenurilor, dintre care 828 000 au fost afectați de insecuritate alimentară (2018).
Finlanda	În perioada 2015-2017, proiectele bilaterale și cele ale societății civile au oferit sprijin unui număr de aproximativ 3 106 000 de fermieri, dintre care 41 % au fost femei, pentru a crește producția durabilă a acestora, accesul la piețe și/sau securitatea terenurilor. Cooperarea din sectorul privat a sprijinit peste 2 200 000 de fermieri. 120 000 de familii de fermieri au obținut garantarea proprietății funciare – 64 % din certificatele de proprietate funciară au fost obținute de către cupluri căsătorite și 19 % doar de către femei. În plus, 3 245 400 ha de pădure au fost exploatate în mod durabil, prin intermediul unor operațiuni bilaterale ale societății civile și ale sectorului privat.
Franța	În perioada 2016-2018, 9 086 289 de ferme familiale au fost sprijinite prin proiecte finanțate de AFD menite să le sporească competitivitatea, să adapteze practicile agricole ale acestora la schimbările climatice și să le faciliteze accesul la terenuri și la servicii financiare.

²² Elaborate în cadrul inițiativei „Global Compact” și al Inițiativei de Raportare Globală ale Organizației Națiunilor Unite.

	57 621 de mii ha au beneficiat de programe de conservare, de refacere sau de gestionare durabilă a biodiversității (2016-2018). În perioada 2017-2019, 5,4 milioane de persoane afectate de lipsa de securitate alimentară au beneficiat de programul de asistență alimentară din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.
Germania	178 600 de femei la vârsta de reproducere și 67 400 de copii cu vârsta de sub doi ani, vizați de programul global al BMZ privind „securitatea alimentară și nutrițională și îmbunătățirea alimentației” (parte a inițiativei „ONE WORLD – No Hunger” din Germania), și-au îmbunătățit în mod demonstrabil alimentația în 2018. Cel puțin 16 000 000 de persoane afectate de lipsa de securitate alimentară au beneficiat de măsurile de îmbunătățire a securității alimentare și nutriționale ale guvernului german ²³ .
Țările de Jos (2019)	20 100 000 de persoane subnutrite au beneficiat de asistență, dintre care aproximativ 15 300 000 au avut beneficii, în mod demonstrabil, sub forma unui aport alimentar îmbunătățit; 19 200 000 de ferme familiale ale unor mici agricultori au beneficiat de sprijin, dintre care 6 600 000 și-au sporit productivitatea și/sau veniturile și 5 600 000 au obținut, de asemenea, un acces mai bun la piețe; Au fost îmbunătățite 673 000 ha de teren agricol, din care 612 000 ha au adoptat practici mai eficiente din punct de vedere ecologic, iar 118 000 ha au devenit mai rezistente la presiuni și șocuri; 113 000 de fermieri au obținut garantarea proprietății funciare.
Regatul Unit	60 300 000 de copii cu vârsta de sub cinci ani, de femei (aflate la vârsta fertilă) și de adolescente au fost vizate de măsuri legate de alimentație (aprilie 2015-martie 2019). În 2018/19, DFID a avut în desfășurare 49 de programe agricole comerciale care au adus beneficii unui număr de peste 22 de milioane de fermieri și au susținut sau creat peste 140 000 de locuri de muncă.

5. ORIENTARE TEMATICĂ

Astfel cum a solicitat Consiliul în 2018, prezentul raport tratează mai aprofundat două teme specifice: responsabilizarea femeilor și ocuparea forței de muncă în mediul rural.

Responsabilizarea femeilor pentru securitate alimentară și nutriție

Reflectând angajamentul UE în favoarea unei abordări transformatoriale care integrează dimensiunea de gen, proporția de măsuri în domeniul securității alimentare și nutriționale care includ un aspect al egalității de gen a crescut de la 37 % în 2014 la 57 % în 2018. Măsurile luate de UE și de statele membre au îmbunătățit tot mai mult accesul femeilor la resurse productive și la posibilități de angajare, au stimulat modificările comportamentale – cum ar fi un proces decizional comun în gospodăriile rurale și au oferit femeilor platforme pentru a-și exprima drepturile.

²³ Acest număr se referă numai la proiectele de cooperare tehnică (puse în aplicare de GIZ). Din cauza suprapunerilor grupurilor-țintă, datele de impact ale altor proiecte (cooperare financiară, proiecte multilaterale) nu au fost luate în considerare aici.

În Kenya, Mozambic, Malawi și Senegal, programul LANDac finanțat de **Țările de Jos** sprijină accesul femeilor la terenuri agricole prin implicarea acestora în colectarea datelor și în discuțiile privind guvernanta funciară. În Malawi, UE consolidează sistemele de guvernanta funciară pentru micii agricultori prin formarea funcționarilor locali în ceea ce privește drepturile funciare ale femeilor și, prin intermediul unui forum privind drepturile funciare ale femeilor, pentru a consolida competențele de conducere ale femeilor. **Italia** a sporit implicarea femeilor în lanțurile valorice din Mozambic și a extins serviciile de nutriție ale mamelor și copiilor de la nivelul comunităților din Afganistan. În Mali, **UE și Germania** au facilitat accesul femeilor la terenuri irigate, îmbunătățind astfel accesul acestora la o alimentație diversificată și sănătoasă.

UE și statele sale membre pledează tot mai mult pentru o abordare transformățională care integrează dimensiunea de gen în cadrul dialogurilor politice cu țările partenere. UE și statele sale membre au contribuit, de exemplu, la o analiză comună de gen ca un prim pas către dezvoltarea de parteneriate între sectoare în Madagascar și au intensificat coordonarea dintre partenerii UE în ceea ce privește transmiterea de mesaje sensibile la dimensiunea de gen cu privire la violența împotriva femeilor în Columbia.

Informările tematice ale UE care stabilesc o abordare bazată pe egalitatea de gen a guvernantei funciare, a nutriției și a dezvoltării lanțului valoric au inclus *Eliminarea disparităților de gen prin dezvoltarea lanțului valoric agroalimentar*, care completează metodologia sa de analiză a lanțurilor valorice pentru dezvoltare (VCA4D) pentru a evalua impactul lanțului valoric asupra dezvoltării sociale, inclusiv a egalității de gen. În Cambodgia, instrumentul VCA4D a evidențiat participarea femeilor la activitățile de acvacultură din cadrul sistemelor de producție semi-intensive și de producție în cuști de mici dimensiuni și subreprezentarea acestora în procesul de luare a deciziilor privind politica în domeniul pescuitului.

Crearea de locuri de muncă în mediul rural

În temeiul Comunicării din 2018 privind Alianța Africa-Europa pentru investiții și locuri de muncă sustenabile²⁴, UE și partenerii săi africani elaborează Pacte pentru creștere economică și locuri de muncă, concentrându-și eforturile comune asupra lanțurilor valorice care pot crea cele mai multe locuri de muncă. Pactul pentru creștere economică și locuri de muncă stabilește, după caz, legături cu alte inițiative internaționale, cum ar fi inițiativa G20 pentru ocuparea forței de muncă în rândul tinerilor din zonele rurale²⁵.

De exemplu, în iulie 2019, UE a partajat pactul său pentru creștere economică și locuri de muncă²⁶ cu guvernul ugandez pentru a încuraja convergența cu principalele priorități ale UE identificate cu statele membre, instituțiile financiare partenere și alți actori, precum și prin dialoguri cu guvernul și cu sectorul privat. Pactul pentru creștere economică și locuri de muncă vizează sprijinirea lanțurilor valorice forestiere și agricole care permit crearea de locuri de muncă, inovarea, participarea femeilor și a tinerilor la procesul de producție, atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, precum și complementaritatea cu alte programe.

²⁴ https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/soteu2018-africa-europe-jobs-alliance-communication-643_en.pdf.

²⁵ <https://www.consilium.europa.eu/media/23551/2017-g20-rural-youth-employment-en.pdf>.

²⁶ https://eeas.europa.eu/headquarters/headquarters-homepage/68138/eu-jobs-and-growth-compact-uganda-supporting-job-creation-and-economic-growth_tk.

Printre acțiunile finanțate de UE de stimulare a investițiilor și a ocupării forței de muncă se numără inițiativa AgriFI care promovează investițiile în agricultura la scară mică și în microîntreprinderi și întreprinderi mici și mijlocii (MIMM) prin finanțare mixtă. Pentru a contribui la dezvoltarea lanțurilor valorice agricole, UE profită de posibilitățile oferite de piețele locale, regionale și globale și aplică metodologia VCA4D pentru a evalua impactul lanțurilor valorice asupra creării de locuri de muncă precum Zambia (ouă și acvacultură), Honduras (cafea), Sierra Leone (ulei de palmier), Tanzania (cafea), Guineea-Bissau (mango și lămâi verzi), Burundi (banane) și Benin (ananas)²⁷.

Caseta 3: Stimularea creării de locuri de muncă în lanțurile valorice din Sierra Leone

Germania sprijină „Programul de promovare a ocupării forței de muncă III” pentru a crește numărul de locuri de muncă din cadrul lanțurilor valorice de cacao, cafea, orez și legume. Programul implică colaborarea cu MIMM-urile și cu tinerii pentru îmbunătățirea competențelor, cu elemente puternice de instruire și consiliere pentru a crește numărul activităților independente și al locurilor de muncă remunerate. În perioada 2016-2019, programul a sprijinit 1 200 de întreprinderi și a format 36 000 de tineri, creând peste 9 000 de noi locuri de muncă și de posibilități de activități independente. Până în 2019, acesta adusese beneficii unui număr de peste 250 000 de persoane.

Caseta 4: Colaborarea cu țările partenere în vederea stimulării creării de locuri de muncă și a realizării păcii, securității și dezvoltării în Sahel

În regiunea Sahel și a Lacului Ciad, Fondul fiduciar de urgență al UE pentru Africa (EUTF) a creat peste 27 500 de locuri de muncă, a sprijinit 129 000 de persoane să dezvolte activități generatoare de venituri și a permis unui număr de 50 000 de persoane să beneficieze de formare profesională și/sau de dezvoltare a competențelor în perioada 2018-2019. Sprijinul UE este esențial pentru creșterea participării economice în rândul tinerilor și contribuie astfel la eforturile de stabilizare ale EUTF în regiune. Aproximativ 700 000 de tineri au beneficiat de inițiative de creare de locuri de muncă și de plasare a forței de muncă, de formare profesională și/sau de sprijin pentru dezvoltarea competențelor acestora.

Caseta 5: Stimularea creșterii durabile a producției agricole, a ocupării forței de muncă și a securității alimentare în Malawi

UE și Germania sprijină Programul KULIMA privind creșterea veniturilor și a locurilor de muncă în zonele rurale din Malawi (More Income and Employment in Rural Areas of Malawi – MIERA), pentru a spori posibilitățile generatoare de venituri și de ocupare a forței de muncă pentru micii agricultori și MIMM-uri într-o serie de lanțuri valorice (manioc, arahide, soia și floarea-soarelui). Din 2017, peste 23 000 de mici agricultori au beneficiat de formare în domeniul economiei agricole, al industriei agricole și al marketingului și au fost semnate 300 de acorduri de marketing și agricultură contractuală între marile întreprinderi și organizațiile de agricultori. Agricultorii au înregistrat o creștere a veniturilor cu 20 % și au fost create 900 de locuri de muncă.

²⁷ Studii privind VCA, 2016-2020: <https://europa.eu/capacity4dev/value-chain-analysis-for-development-vca4d->

6. CONCLUZIE

UE și statele sale membre au adoptat o abordare cuprinzătoare pentru sprijinirea politicilor și a programelor țărilor partenere. Eforturile comune s-au concentrat pe consolidarea rezilienței celor mai vulnerabile persoane la crizele alimentare, creșterea investițiilor responsabile în sisteme alimentare durabile, îmbunătățirea rezultatelor nutriționale, stimularea inovării și abordarea egalității de gen și a responsabilizării femeilor. Experiențele prezentate în prezentul raport și în documentul de lucru al serviciilor Comisiei care îl însoțește demonstrează importanța următoarelor aspecte:

- 1. Adoptarea unei abordări cuprinzătoare în ceea ce privește sistemele alimentare durabile și incluzive, care să permită alimente sigure și nutritive și o alimentație sănătoasă pentru toți.** Aceasta înseamnă concentrarea asupra sistemelor alimentare în ansamblu, de la producție durabilă la consum, prelucrare, comercializare și marketing, precum și echilibrarea factorilor climatici, de sănătate, de mediu, economici și sociali. Aceasta ține seama de egalitatea de gen, în conformitate cu Planul de acțiune al UE pentru egalitatea de gen II (GAP II). Ea recunoaște, de asemenea, rolul important al pescuitului și acvaculturii pentru securitatea alimentară și nutrițională, ceea ce necesită o mai bună guvernare maritimă care respectă legislația privind accesul la resursele halieutice, terestre și de apă, precum și o atenție deosebită asupra beneficiilor rezultate pentru pescarii la scară mică și micii piscicultori.
- 2. Sprijinirea Rețelei globale împotriva crizelor alimentare în calitate de principal contribuitor la dezvoltarea unor sisteme alimentare durabile în cadrul legăturii dintre aspectele umanitare, de dezvoltare și de pace.** Acest sprijin din partea UE și a statelor sale membre implică o analiză comună, investiții strategice și răspunsuri coordonate la nivel național, regional și mondial. UE și statele sale membre ar trebui să continue să abordeze atât nevoile imediate, cât și principalii factori socioeconomiци, de mediu și de pace, pentru a preveni crizele alimentare recurente.
- 3. Acordarea de prioritate unei abordări care implică mai multe părți interesate în ceea ce privește securitatea alimentară și nutrițională și agricultura durabilă, cu scopul de a accelera realizarea de progrese cu privire la Agenda 2030.** Această abordare include în special mecanisme de guvernare la nivel mondial, regional, național și local. Strategia ar trebui să implice consolidarea parteneriatelor cu sistemul ONU (inclusiv cu agențiile ONU cu sediul la Roma și cu Comitetul pentru securitatea alimentară mondială), cu organizațiile de cercetare, cu platformele multipartite la nivel mondial, cu sectorul privat și cu organizațiile societății civile pentru elaborarea și aplicarea normelor internaționale.
- 4. Consolidarea sistemelor de cercetare și inovare în domeniul agricol la nivel național, regional și mondial pentru a promova rezistența la schimbările climatice.** UE și statele sale membre ar trebui să sprijine în continuare arhitectura guvernancei instituționale și capacitățile organizațiilor regionale și naționale de cercetare în domeniul agriculturii și ar trebui să stimuleze inovarea durabilă prin intermediul unor parteneriate între mai multe părți interesate, cum ar fi inițiativa DeSIRA.
- 5. Creșterea investițiilor publice și private responsabile în agricultura, pescuitul și întreprinderile agricole durabile, inclusiv prin combinarea asistenței în vederea sprijinirii pescuitului, agriculturii la scară mică și MIMM-urilor.** UE și statele sale membre ar trebui să mențină impactul asupra dezvoltării economice, de mediu și sociale ca prioritate principală în sprijinirea investițiilor private în întreprinderile

agricole, inclusiv prin investiții suplimentare în lanțuri valorice care iau în considerare dimensiunea de gen, durabile și incluzive.

- 6. Sprijinirea comercializării la nivel local și regional și accelerarea comerțului agricol interregional și intraregional.** UE și statele sale membre ar trebui să continue să sprijine acordurile, cum ar fi cele privind zona continentală africană de liber schimb, care promovează integrarea regională și care pot contribui la crearea de noi piețe și de noi locuri de muncă decente, la creșterea competitivității și la reducerea dependenței de importurile de alimente.
- 7. Promovarea agriculturii sensibile la climă, inclusiv a agroecologiei, recunoscând importanța agriculturii durabile pentru adaptarea la schimbările climatice și atenuarea acestora,** astfel cum se prevede în Lucrearea comună privind agricultura de la Koronivia²⁸ și în alte angajamente relevante. În acest context, UE și statele sale membre ar trebui să sprijine țările în curs de dezvoltare să își realizeze contribuțiile stabilite la nivel național.
- 8. Combaterea malnutriției sub toate formele sale, punând în continuare accentul pe cele mai vulnerabile grupuri ale populației.** UE ar trebui să evalueze și să raporteze în continuare impactul său asupra reducerii retardului de creștere, abordând, în același timp, toate formele de malnutriție care afectează persoanele vulnerabile. Programele nutriționale ar trebui să contribuie, de asemenea, la transformarea durabilă a sistemelor alimentare.

Aceste observații sunt, de asemenea, relevante în cadrul pregătirii pentru Summitul privind Nutriția pentru creștere și Summitul privind Sistemele alimentare al ONU din 2021.

²⁸ Decizia 4/CP.23.

COVID-19 și securitatea alimentară

Pandemia de COVID-19 era încă în desfășurare la data finalizării prezentului raport. Efectele depline ale COVID-19 și ale crizei socioeconomice pe care a declanșat-o, asupra securității alimentare și nutriționale, sunt încă în mare măsură necunoscute în ceea ce privește gravitatea efectelor restricțiilor de deplasare a persoanelor și ale efectelor de propagare asupra mijloacelor rurale de subsistență. Primele indicii sugerează că impactul ar putea fi substanțial, milioane de persoane putându-și pierde veniturile și confruntându-se în același timp cu o creștere a prețurilor la produsele alimentare locale și importate din cauza logisticii și, în unele cazuri, a restricțiilor la export (de exemplu, orezul).

În plus, riscul ca măsurile de combatere a crizei sanitare să agraveze puternic crizele alimentare actuale a fost clar, deoarece producția agricolă din anumite regiuni ar putea fi afectată de dificultățile cu care se confruntă fermierii în ceea ce privește accesul la factorii de producție, confruntându-se în același timp și cu alte provocări (cum ar fi condițiile meteorologice extreme, dăunătorii și bolile, de exemplu, lăcustele de deșert). Țările afectate de crize multiple sunt expuse în special riscului de insecuritate alimentară.

UE și statele sale membre își ajustează portofoliile de cooperare pentru a răspunde acestor provocări. La un nivel mai general, pandemia de COVID-19 a subliniat necesitatea de a consolida abordarea de tipul „o singură sănătate” și de a aborda motivele care stau la baza creșterii numărului de boli care provin din interacțiunile dintre oameni și animale, inclusiv pierderea biodiversității, practicile agricole nesustenabile și marketingul și comercializarea produselor alimentare care nu prezintă siguranță.